

ECHO DĄBROWICY

Gazeta Parafii pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy

Nr 2 (94)

Odpust parafialny 2024

Młodzież w Lednicy, 1 czerwca 2024 r.

Wczasorekolekcje w Zakopanem,

22-27 lipca 2024 r.

Słowo do parafian

Drogie Siostry, Drodzy Bracia,

„Wypaczenia religijności (...) obecne przez wieki w różnych formach i powodowane przez różne czynniki, są dostrzegane także dzisiaj, również w Kościele w Polsce, i stanowią poważne wyzwanie dla religii chrześcijańskiej” – czytamy w wydanym przez Komisję Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski dokumencie pt. „O właściwym rozumieniu chrześcijańskiej religijności”.

Opracowany pod przewodnictwem abpa Stanisława Budzika, Metropolity Lubelskiego pełniącego rolę przewodniczącego wspomnianej komisji i zatwierdzony 1 czerwca 2024 roku dokument dotyczy kwestii poprawnego rozumienia chrześcijańskiej religijności, a zarazem ostrzega przed wieloma jej wypaczeniami. Przypomina, że każdy człowiek jest ze swej natury otwarty na Boga i swoją religijność manifestuje na różne sposoby. Zdolność do poznawania Boga jest wspaniałym darem Stwórcy. Niekiedy jednak człowiek błędzi w swych poszukiwaniach, przyjmując formy religijności niezgodne z Objawieniem Bożym dokonanym w Chrystusie.

Wśród aktualnych wypaczeń religijności autorzy dokumentu zwracają uwagę między innymi na: „chrześcijaństwo zsekularyzowane”, polegające na redukowaniu Kościoła do wymiaru horyzontalnego; religijność zabobonna, która związana jest z tendencją do odrzucania roli rozumu w akcie wiary; manichejską wizję świata owocującą przekonaniem, że stworzony świat jest zły ze swej natury; błędną interpretację objawień prywatnych i wstawienniczej roli świętych.

Dzisiaj wielu wierzących zadaje sobie pytania: czy moja religijność jest zdrowa? Czy to, w jaki sposób postrzegam w moim życiu obecność Boga i jak się modłę, jest właściwe? Najnowszy dokument Komisji Nauki Wiary KEP jest dobrym narzędziem, aby na powyższe pytania szczerze sobie odpowiedzieć. Dlatego też wstęp i spis treści tego dokumentu publikujemy w obecnym numerze *Echa Dąbrowicy*. Fragmenty tekstu będziemy rozważać podczas niedzielnych katechez poprzedzających Mszę św. Ponadto gorąco zachęcam do odnalezienia całego tekstu dokumentu w Internecie oraz jego uważnej lektury. Jak mawiał rzymski myśliciel Cyceron: „właściwością człowieka jest błędzić, głupiego – w błędzie trwać”.

W kontekście dwóch ważnych wydarzeń religijnych, jakimi będą wkrótce peregrynacja relikwii błogosławionej Rodziny Ulmów w Archidiecezji Lubelskiej i odpust parafialny w Dąbrowicy, życzę, aby Boża łaska kształtowała w każdym z nas zdrową religijność, wolną od błędów, wypaczeń i dziwactw.

ks. Waldemar Głusiec

Z nauczania Kościoła

O WŁAŚCIWYM ROZUMIENIU CHRZEŚCIJAŃSKIEJ RELIGIJNOŚCI

Dokument Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski, wydany 1 czerwca 2024 r.

WPROWADZENIE

„Człowiek ze swej natury i powołania jest istotą religijną” (KKK 44). Stworzony jako zdolny do przyjęcia Boga (capax Dei), wezwany jest tym samym przez zamysł swojego Stwórcy, „aby Go szukał, a dzięki temu znalazł życie i szczęście” (KKK 30). Zdolność do przyjęcia i poszukiwania Boga – właściwa człowiekowi jako rozumnemu i wolnemu stworzeniu – wyrażała się w dziejach ludzkości w rozmaity sposób (por. KKK 28). Religijność rozumiana jako wyraz właściwego naturze ludzkiej poszukiwania Boga jest więc darem Stwórcy i jako taka jest dobra.

Poszukiwanie Boga, realizujące się w różnorodnych wierzeniach i aktach religijnych, zostało jednak na skutek grzechu pierworodnego naznaczone licznymi błędami. Przyrodzony rozum nakazuje, aby człowiek oddawał cześć Bogu, nie określa jednak dokładnie, jakie czynności najlepiej służą temu celowi. Zdarzało się więc niejednokrotnie, że człowiek – pozbawiony pouczenia przez prawo Boże albo ludzkie – źle realizował pragnienie poszukiwania Boga i oddawania Mu czci.

Wypaczenia i błędne sposoby realizacji religijności nie występowały jedynie w kultach pogańskich. Pokusa uczynienia złotego cielca, któremu można będzie oddawać cześć wedle ludzkiego pomysłu i na ludzki sposób, nie ominęła również narodu wybranego (por. Wj 32). Skoncentrowanie się jedynie na ofiarach świątynnych, przy jednoczesnym zaniedbywaniu pokuty i dzieł miłosierdzia, piętnowane było zarówno przez proroków (por. Oz 6,6), jak i samego Chrystusa (por. Mt 9,13). Choć kult ofiarniczy nakazany został w Prawie Mojżeszowym, to jednak koncentracja wyłącznie na tym aspekcie religijności – przy jednoczesnym zaniedbywaniu innych jej wymiarów –

była wypaczeniem sposobu, w jaki Jedyne Bóg chciał być czczony.

Wypaczenia religijności nie omijały także samych chrześcijan. Obecne przez wieki w różnych formach i powodowane przez różne czynniki, są one dostrzegane także dzisiaj, również w Kościele w Polsce, i stanowią poważne wyzwanie dla religii chrześcijańskiej. Z tego powodu chcemy przypomnieć w niniejszym dokumencie fundamentalne zasady prawdziwej religijności chrześcijańskiej oraz wskazać na niebezpieczeństwo jej wypaczenia właściwe współczesnym czasom. Dokument ten ma być pomocą, zwłaszcza dla duszpasterzy oraz świeckich liderów wspólnot katolickich, w rozeznawaniu kierunku, w którym podążają prowadzone przez nich grupy wiernych. Ma również pomóc w praktykowaniu właściwych form religijności chrześcijańskiej oraz w wyraźnym odróżnianiu ich od tendencji niezgodnych z chrześcijańską tradycją wiary i praktyką modlitewną.

Pełny tekst dokumentu dostępny jest w Internecie: <https://www.ekai.pl/wp-content/uploads/2024/06/O-wlasciwym-rozumieniu-chrzescijanskiej-religijnosci.pdf>

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	7
1. Prawdziwa religijność	9
1.1. Źródłem religijności chrześcijańskiej	9
1.2. Religijność i wiara	10
1.3. Religijność i nadzieja	11
1.4. Religijność i miłość (caritas)	12
1.5. Znaczenie zewnętrznych aktów religijności chrześcijańskiej	13
2. Błędne rozumienie chrześcijańskiej religijności	15
2.1. Chrześcijaństwo zsekularyzowane	15
2.2. Wypaczona gorliwość	18
2.2.1. Religijność zabobonna	19
2.2.2. Wypaczone odniesienie do świętych	20
2.2.3. Niezdrowa fascynacja światem złych duchów	21
2.2.4. Pokusa manichejska	22
2.2.5. Katastrofizm	22
2.2.6. Zbyt duża koncentracja na objawieniach prywatnych	23
2.2.7. Nadmierne skupienie uwagi na cudach	24
2.2.8. Gnostycyzm i pelagianizm	24
Podsumowanie	26

Z życia Kościoła

PEREGRYNACJA RELIKWII RODZINY ULMÓW

„By polskie rodziny były bogate w miłość jak Rodzina bł. Ulmów. Były dla młodego pokolenia miejscem katechezy o szacunku do rodziców, teściów, bliźnich potrzebujących pomocy” – mówił 24 września 2023 r. na rozpoczęcie peregrynacji bł. Rodziny Ulmów w znaku relikwii do uczestników 39. Ogólnopolskiej Pielgrzymki Małżeństw i Rodzin abp Adam Szal, metropolita przemyski.

Peregrynacja relikwii bł. Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich dzieci została zaproponowana przez Krajowy Ośrodek Duszpasterstwa Rodzin, za zgodą abp. Adama Szala, metropolity przemyskiego i we współpracy z archidiecezją przemyską. Inicjatywę tę zatwierdzili biskupi podczas 394. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski.

<https://www.ekai.pl/dotyknac-nieba-chodzac-po-ziemi-relikwie-bl-rodziny-ulmow-w-diecezji-bydgoskiej/>

Relikwie nawiedzają poszczególne diecezje, a cała peregrynacja potrwa do września 2024 r.

Relikwiarz w formie monstrancji zawiera relikwie wszystkich członków błogosławionej Rodziny. Relikwie umieszczone zostały w okrągłym pojemniku o średnicy ok. 5 cm. Obudowa wykonana została z brązu w formie drzewa, na którego tle pojawiają się płaskorzeźby postaci Wiktorii i Józefa oraz ich Dzieci. Po prawej stronie relikwiarza widać zarys domu rodzinnego Ulmów, a całość

wieńczy przedstawienie wieży kościoła parafialnego w Markowej.

Inicjatywa jest okazją do przybliżenia błogosławionej Rodziny Ulmów wiernym w Polsce oraz przypomnienia prawdy o powszechnym powołaniu do świętości, jest też czasem modlitwy za rodziny, małżonków i narzeczonych.

W dniach 31.08-07.09.2024 relikwie bł. Rodziny Ulmów nawiedzą Archidiecezję lubelską. Peregrynacja odbędzie się pod hasłem „Do chwały nieba drogą ośmiu błogosławieństw”.

PROGRAM PEREGRYNACJI:

31 sierpnia (sobota wieczór) – 1 września – **Wąwolnica**, Sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej,

1 września (niedziela wieczór) – **Kazimierz Dolny**, parafia pw. św. Jana Chrzciciela i św. Bartłomieja

2 września (poniedziałek) – **Lubartów**, Sanktuarium św. Anny

3 września (wtorek) – **Łęczna**, parafia pw. św. Barbary

4 września (środa) – **Świdnik**, parafia pw. Chrystusa Odkupiciela

5 września (czwartek) – **Lublin**, Sanktuarium Świętej Rodziny

6 września (piątek) – **Kraśnik**, parafia pw. Wniebowzięcia NMP

7 września (sobota) – **Chelm**, Sanktuarium Matki Bożej Chełmskiej

Relikwie bł. Rodziny Józefa i Wiktorii Ulmów oraz ich dzieci, znajdują się także w Lublinie, w parafii bł. Piotra Jerzego Frassatiego.

oprac. Agnieszka Wróblewska

Warto wiedzieć

DEPRESJA - BAGATELIZOWANA CHOROBA

Depresja jest jedną z najczęściej występujących chorób na świecie, a jednocześnie często nie leczoną. To nie chwilowe obniżenie nastroju, nie jest to chandra. Depresja jako choroba, to długotrwały, szkodliwy i poważny stan charakteryzujący się nadmiernym obniżeniem nastroju oraz innymi objawami psychicznymi, behawioralnymi i fizycznymi.

Jakie mogą być przyczyny depresji?

Najczęściej depresja, jest efektem współdziałania kilku różnych czynników należących do kilku z poniższych kategorii:

- *czynniki biologiczne* (np. czynniki genetyczne, zmiany poziomu neuroprzekaźników w mózgu, stan zdrowia somatycznego, choroby przewlekłe (np. tarczycy), uzależnienia)
- *czynniki psychologiczne* (np. stresujące wydarzenia życiowe i sposoby radzenia sobie z nimi, relacje małżeńskie, rodzinne i relacje z innymi osobami)
- *czynniki społeczne i kulturowe* (np. sieć wsparcia społecznego, poczucie samotności, sytuacja zawodowa, szkolna, materialna, mieszkaniowa).

Do depresji przyczyniają się zmiany poziomu neuroprzekaźników w mózgu. Rozpatrujemy tu trzy główne neuroprzekaźniki:

1) Dopamina - jest neuroprzekaźnikiem w mózgu, który wiele osób określa mianem "neuroprzekaźnika przyjemności". W mózgu dopamina odpowiada za poczucie spełnienia, które pojawia się, gdy coś osiągniemy, oraz za motywację, która sprawia, że nie przestajemy działać. Jest ona związana nie tylko z przyjemnością, ale także z nagrodą i wzmocnieniem – takim jak uczucie, które pojawia się, gdy ktoś skomplementuje nasz strój. Większość osób cierpiących na depresję ma niski poziom dopaminy.

2) Serotonina - jest neuroprzekaźnikiem powszechnie nazywanym "neuroprzekaźnikiem

szczęścia". Objawy depresji mogą wystąpić, gdy nie jest produkowana wystarczająca ilość serotoniny, gdy brakuje receptorów w mózgu wiążących serotoninę, gdy serotonina nie może dotrzeć do receptorów serotoninowych.

3) Noradrenalina - jest neuroprzekaźnikiem, który odgrywa istotną rolę w reakcji organizmu "walcz lub uciekaj" i ma wpływ na wszystkie procesy, od pamięci po uwagę, stres, energię i regulację emocjonalną.

W przypadku depresji u większości osób dochodzi do spadku poziomu jednego, kilku lub wszystkich neuroprzekaźników. Spadek ten jest związany z kilkoma czynnikami i u każdego człowieka przebiega inaczej.

Czy mam depresję?

Depresja – objawy:

* stopniowa utrata radości życia i odczuwania przyjemności - umiejętności cieszenia się rzeczami i wydarzeniami, które do tej pory były odczuwane jako radosne. Obniżenie nastroju i przeżywania, połączone ze zubożeniem („jest mi wszystko jedno, co się dzieje i co się stanie”), poczucie pustki. Czasami zmienny, drażliwy nastrój, trudność w kontrolowaniu nastroju oraz smutek, płacz, niemożność panowania nad własnymi emocjami, impulsywność niezgodna z dotychczasowym zachowaniem.

* ograniczenie aktywności życiowej - stopniowa utrata dotychczasowych zainteresowań, trudności w podejmowaniu różnych czynności i działań, aż do skrajnego zaniechania tych czynności – na przykład niemożność wstania z łóżka, wykonania najprostszych czynności higienicznych, jak ubranie się, umycie, uczesanie.

* stopniowa utrata energii życiowej i zmniejszenie wrażliwości na bodźce emocjonalne (apatia) - wzmożona męczliwość, przewlekłe zmęczenie z ograniczeniem codziennej aktywności. Czasami pobudzenie psychoruchowe z poczuciem zwiększo-

nego napięcia wewnętrznego, niepokoju oraz niemożnością znalezienia sobie miejsca.

* myślenie depresyjne – tzw. triada depresyjna to pesymistyczna ocena własnej przeszłości, teraźniejszości i przyszłości, utrata poczucia własnej wartości, zaniżona samoocena, poczucie bycia bezwartościowym, niepotrzebnym. Czasami występują urojenia depresyjne (fałszywe sądy, w których prawdziwość chorego wierzy, pomimo daremnych prób skonfrontowania go z rzeczywistością) dotyczące poczucia winy, bycia grzesznym, karanym, skazanym, czy też dotyczące biedy, ubóstwa, braku jakichkolwiek perspektyw na przyszłość dla siebie i rodziny. Obecność takich urojeniowych myśli jest bezwzględny wskazaniem do konsultacji u psychiatry.

* lęk - nie jest typowym objawem depresji, ale bardzo często jej towarzyszy. Choremu na depresję, choć ma on poczucie stale utrzymującego się lęku, trudno określić, czego konkretnego się boi (lęk nieokreślony).

* narastające poczucie utraty sensu życia, bezsens życia, poczucie beznadziejności, myśli rezygnacyjne, myśli o śmierci - może to być pragnienie śmierci drogą naturalną („chciałbym usnąć i więcej się nie obudzić”, „proszę Boga o śmierć”, „chciałbym ulec jakiemuś wypadkowi”), aż do myśli o popełnieniu samobójstwa. Myśli samobójcze pojawiają się często wbrew woli chorego, który stara się sobie z nimi radzić, ignorować je, ale z czasem staje się to coraz trudniejsze. Często wtedy chory „woła o pomoc”, m.in. informując o tym otaczające osoby. W skrajnych przypadkach chory zaczyna myśleć, w jaki konkretny sposób popełni samobój-

stwo (tendencje samobójcze). Może być ono szczególnie zaplanowane, ale też może być impulsywne – nieplanowane i nagłe. Myśli rezygnacyjne, o śmierci, o samobójstwie również są bezwzględny wskazaniem do konsultacji psychiatrycznej.

W depresji często występują też inne dolegliwości, np.:

- Zaburzenie koncentracji uwagi, poczucie pogorszenia pamięci i funkcji poznawczych.
- Zaburzenia snu - trudności w zasypianiu i utrzymaniu snu, płytki, przerywany sen. Charakterystyczne dla depresji jest również częste budzenie się w godzinach porannych 3.00–5.00 rano. Zaburzenia snu w przypadku depresji mogą również występować pod postacią nadmiernej senności zarówno nocnej, jak i w ciągu dnia.
- Często występuje zmniejszenie lub utrata apetytu. Czasami jednak depresji może towarzyszyć nadmiernie łaknienie, objadanie się nietypowe dla dotychczasowego zachowania (zwłaszcza słodkimi pokarmami).
- Dobowe wahanie samopoczucia - chorzy zazwyczaj gorzej czują się w godzinach porannych, południowych i bardzo trudno im jest rozpocząć dzień. W godzinach wieczornych mają wrażenie nieco lepszego samopoczucia i aktywności.

Kiedy należy zgłosić się do psychiatry na diagnozę depresji?

Zawsze wtedy, gdy stan zdrowia psychicznego budzi szczególny niepokój danej osoby lub otaczających ją ludzi. Do poddania się badaniom w kierunku depresji powinny skłonić między innymi następujące stany: chroniczna (tj. trwająca ponad miesiąc) bezsenność, przewlekły ból, przewlekłe choroby somatyczne (np. cukrzyca, choroba niedokrwienna serca i stany przed- czy pozawałowe, niedoczynność i nadczynność tarczycy), choroby neurologiczne (w tym udar mózgu), częste wizyty u lekarza nieprzynoszące diagnozy lub poprawy samopoczucia chorego, okres poporodowy, nadużywanie i uzależnienie od substancji psychoaktywnych, ciężkie stresujące wydarzenia życiowe (np. konflikty w rodzinie, przemoc, rozwód, śmierć bliskiej osoby).

Objawy depresji a ryzyko samobójstwa

Nawet w przypadku pojawienia się pojedynczych myśli samobójczych, nad którymi chory ma poczucie kontroli, bez tendencji samobójczych – bezwzględnie konieczna jest pilna konsultacja psychiatryczna oraz rozpoczęcie odpowiedniego leczenia i postępowania – niezależnie od czasu trwania objawów depresji. Lekarz psychiatra, badając chorego, ocenia m.in. jego stan psychiczny, ryzyko samobójstwa, nasilenie myśli samobójczych i możliwości radzenia sobie z nimi, możliwości wsparcia otaczających osób. Nasilone myśli i tendencje samobójcze są stanem bezpośredniego zagrożenia zdrowia i życia. Wśród czynników ryzyka samobójstwa należy wymienić przede wszystkim duże nasilenie poczucia beznadziejności.

Jak leczymy depresję

Celem leczenia depresji jest ustąpienie objawów i przywrócenie funkcjonowania na poziomie sprzed choroby (remisja) oraz zapobieganie nawrotom. Chory i jego bliscy powinni wiedzieć, jak istotne jest regularne przyjmowanie leków, po-

nieważ przerwa w leczeniu jest pierwszym krokiem do nawrotu. Wskazane jest, aby leczenie depresji było kompleksowe, tzn. łączyło zarówno metody farmakologiczne (właściwie dobrany lek/leki przeciwdepresyjne) oraz psychoterapię (i/lub inne formy terapii czy zajęć terapeutycznych) i psychoedukację.

Zapamiętaj!

- Depresja jest chorobą, którą można i należy leczyć.
- Ze względu na poważne konsekwencje objawów depresji, nie można jej lekceważyć.
- Leczenie depresji powinno się rozpocząć jak najszybciej, pozwala to osiągnąć lepszy rezultat.
- Leczenie jest długotrwałe, dlatego bardzo ważna jest współpraca z lekarzem i przestrzeganie zaleceń.

oprac. Agnieszka Wróblewska

/na podstawie <https://www.mp.pl/pacjent/psychiatria/choroby/69882,depresja/>

Z życia parafii

SŁOWO POŻEGNALNE

NA POGRZEBIE SIOSTRY MARYLI SPYCHALSKIEJ

Dzisiaj jesteśmy tutaj razem, aby dziękować za dar życia i powołania siostry Maryli Spychalskiej.

Urodziła się 28 marca 1957 r. w Poznaniu. Po zakończeniu studiów magisterskich na Wydziale Fizyki na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu w 1980 r. wstąpiła do Zgromadzenia Franciszkanek Misjonarek Maryi, profesję wieczystą złożyła 19 marca 1986 r. w Warszawie. W tym też roku ukończyła studia magisterskie na Wydziale Teologicznym w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. W dniu ślubów wieczystych s. Maryla otrzymała posłanie misyjne do Japonii. Wyjechała do Anglii na przygotowanie językowe i w roku 1987 do Japonii. Przez 16 lat misyjnej posługi pełniła różne funkcje: odpowiedzialnej za duszpasterstwo powołań, zajmowała się forma-

cją nowicjuszek, pracą duszpasterską w Kościele Japońskim i z emigrantami z Filipin, była przełożoną wspólnoty. Cennym i ważnym dla niej zaangażowaniem w tym czasie było uczestnictwo w formacji chrześcijańskiej dzieci i młodzieży rosyjskiej. Brała udział w projekcie Kościoła japoń-

skiego na rzecz Rosji. Z misją w Rosji była trzy razy : w latach 1995, 1996 i 1997.

Od 31 października 2003 pełniła posługę Przełożonej Prowincjalnej Prowincji Polska-Ukraina. Następnie od 2007 do 2011 była Przełożoną Prowincjalną Prowincji Europy Środkowej i Wschodniej. Po zakończeniu posługi Prowincjalnej przebywała 3 lata we Francji. Po powrocie do Polski przebywała we wspólnotach w Lublinie, gdzie była przełożoną wspólnoty, dalej w Łabuńkach, a w listopadzie 2023 została posłana do wspólnoty w Petersburgu...

Z Petersburga przyjechała właściwie tylko na chwilę, by za trzy miesiące wrócić do Rosji. Prawie trzy miesiące później - 2 maja wróciła... do Domu Ojca.

Siostra Maryla nie bardzo lubiła, żeby robić zamieszanie wokół jej osoby, więc z pewnością dawałaby do zrozumienia, że już wystarczy o niej... I tak naprawdę miałyby rację, bo nie sposób zawrzeć w kilku zdaniach całej intensywności, szerokości i głębi jej życia.

Dla nas franciszkanek misjonarek Maryi, Maryla była po prostu SIOSTRĄ, siostrą całkowicie oddaną Zgromadzeniu, siostrą pełną życia i entuzjazmu dla misji, siostrą pokorną i ofiarną, siostrą odważną i zdecydowaną, wierną Kościołowi i swoim ideałom, siostrą bliską człowiekowi, siostrą słuchającą i przyjmującą, siostrą pełną mądrości, siostrą modlącą się, szukającą woli Pana we wszystkim... w tych ostatnich tygodniach była siostrą, która z odwagą przyjęła krzyż cierpienia...

W swojej prośbie o śluby wieczyste pisała:

Dzisiaj, z całą odpowiedzialnością, powtarzam za św. Pawłem: "Wiem, w kim złożyłam moją ufność" i tak jak on chcę uczestniczyć w "przeciwnościach i trudach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga". Jezus, bardzo wyraźnie, pokazuje to na swoim krzyżu, jako warunek podążania Jego śladami...

Ta prośba wypełniła się do końca w jej życiu...

Dzisiaj nie jesteśmy jeszcze w stanie ogarnąć sercem i myślą, jakie znaczenie i wartość miała i ma osoba siostry Maryli dla nas, dla Zgromadzenia, dla Kościoła - z całego świata piszą siostry

i łączą się z nami w dziękczynieniu za dar jej życia i powołania. Dziękuję też w tym miejscu wszystkim Wam, którzy uczestniczycie w tej uroczystości: Rodzinie, Kapłanom, Siostram, Przyjaciołom i wszystkim tym, w życiu których siostra Maryla zostawiła ślad. Każdy i każda z nas ma swoją świętą historię z siostrą Marylą i chcemy ją zachowywać w naszych sercach. Pomimo poczucia ogromnej straty stajemy dziś przed Panem z radością i zdumieniem nad pięknem jej osoby i tego wszystkiego, co Pan zdołał w Niej i przez Nią.

Na zakończenie przeczytam jeszcze fragment listu siostry Maryli, który napisała do sióstr na zakończenie posługi Prowincjalnej w 2011 roku: *Wiele pytań, na które nie zawsze mamy jasną odpowiedź. Czas, a może dopiero wieczność pokaże nam to wszystko wyraźnie. Myślę, że przeszliśmy tę drogę najlepiej jak rozumiałyśmy robiąc wysilek, by usłyszeć, co Bóg mówi i gdzie nas prowadzi. On wszystko widzi inaczej. Jest ponad czasem, ponad ludzkim labiryntem, ponad różnicami w naszych wizjach czy planach. U Niego, w niebie, wszystko jest jasne i zadziwiająco proste... (Więc śpieszmy się do NIEBA...)*

Siostra Maryla rzeczywiście pospieszyła się na spotkanie ze swoim Mistrzem. Na obrączce, którą otrzymała w podczas ślubów wieczystych miała wygrawerowane oprócz daty ślubów dwa słowa: *Mario! Rabbuni!* Wierzymy mocno, że teraz słyszy swoje imię wypowiedane przez Oblubieńca i z całą radością i zachwytem wpatruje się już bez zasłon i przeszkód w Jego Oblicze.

A my mamy nadzieję na spotkanie w niebie...

s. Halina Zientek, FMM

90 LAT POSŁUGI SIÓSTR PASETRZANEK W DĄBROWICY

„Posiadłość ziemską leżącą w Dąbrowicy na 26 morgach, z kilkoma wiejskimi drewnianymi zabudowaniami, Zgromadzenie Służebnic Matki Dobrego Pasterza otrzymało, w akcie rejentalnym z 2 października 1934 r., jako darowiznę, w zamian za dochowanie do śmierci rodzeństwa Antoniny Sukiennik i Antoniego Witkowskiego oraz ich służącej Julii Linder. Stawiając warunek dochowania, właściciele wymagali jednocześnie dużych darowizn do przekazania w plonach, a wysokie roszczenia stale rosły. Spowodowało to duże kłopoty finansowe w utrzymaniu gospodarstwa. Odpowiadając na prośbę gospodarza, który potrzebował pomocy, siostry od marca lub kwietnia 1933 r. pomagały w gospodarstwie. Najpierw s. Anna Trzcńska, zak. Andrzeja, wówczas jako kandydatka, od jesieni także s. Apolonia Kulesza, zak. Kryspina, i s. Amelia Putkiewicz, wyznaczona na pierwszą przełożoną wspólnoty w Dąbrowicy.

Od tego czasu w ubogim gospodarstwie osiedliły się trzy siostry: s. Amelia Putkiewicz, zak. M. Kazimiera, s. Anna Trzcńska, zak. M. Andrzeja, s. Apolonia Kulesza, zak. M. Kryspina. Opiekę nad darowanym skrawkiem ziemi siostra przełożona powierzyła swojemu patronowi—św. Kazimierzowi, królewiczowi, który w ten sposób został patronem posiadłości. Siostry zamieszkały w małym drewnianym, starym domku, krytym strzechą, przylegającym do stajni, który siostra przełożona nazwała „chatką”.

„Chatka” - tak nazywały siostry dom w Dąbrowicy w którym mieszkały do 1975 roku. W tle nowy dom mieszkalny sióstr.

Pierwsze lata pobytu sióstr w Dąbrowicy wypeł-

Siostra Apolonia Kulesza w trakcie zajęć w gospodarstwie.

niała praca na roli, zawiązywanie serdecznych relacji z sąsiadami, którym pomagały w ich potrzebach społecznych i moralnych, dając jednocześnie świadectwo postawy chrześcijańskiej. W czasie wzmożonych okresów pracy rolnej siostry oferowały swą pomoc w opiece nad dziećmi w wieku przedszkolnym, z czego chętnie korzystali mieszkańcy wioski. Przeprowadzali swoje pociechy do majątku księży jezuitów, gdzie siostry użyczały swego czasu i umiejętności pedagogicznych. Czas drugiej wojny światowej weryfikował możliwości pomocy innym, dając siostrom okazję do ukrywania nielicznych uciekinierów ze Wschodu czy przygotowywania paczek żywnościowych dla więźniów osadzonych na Zamku w Lublinie. Był to też dla wielu czas niepewności i strat. Tuż po zakończeniu kampanii wrześniowej 1939 r. Niemcy skonfiskowali majątek jezuitów w Dąbrowicy, w którym utworzyli obóz więzienny SS Birkenhof (dwór brzozowy). Był to obóz pracy przymusowej o charakterze gospodarstwa rolnego produkującego żywność dla Niemców, w którym pracowali więźniowie z Zamku Lubelskiego. W kolejnych latach następowały dalsze konfiskaty pól uprawnych i w 1943 r. również siostry zostały wysiedlone z Dąbrowicy. Przez krótki czas schroniły się w pobliskiej wsi Szerokie, korzystając z życzliwości państwa Brodziaków, następnie przewędrowały do sióstr w Piasecznie, by po wojnie wrócić do gospodarstwa w Dąbrowicy pod numerem 158.

Już w lutym 1945 r. wróciły s. Amelia Putkiewicz, zak. M. Kazimiera, i s. Leokadia Płaska,

zak. M. Kunegunda, w marcu s. Sabina Giedrojc, zak. M. Izabela, i s. Bolesława Putkiewicz, zak. M. Róża. Celem była realizacja misji uświęcania tutejszego środowiska własną modlitwą i pracą. W marcu 1946 r. do wspólnoty dołączyła s. Genowefa Dębska, zak. M. Maura, dojeżdżająca do pracy w Lublinie, najpierw w pralni, a od 1949 r. w domu dziecka prowadzonym przez Braci Maryi (później upaństwowionym). W czasie powojennym siostry borykały się z różnymi trudnościami—doświadczały napadów rabunkowych, aresztowania z powodu naliczonych zaległości podatkowych za okres nieobecności sióstr w gospodarstwie i również konfiskaty posiadłości przez państwo z przeznaczeniem ziemi na kółka rolnicze i ogródki działkowe.

Wiele ciężkiej pracy w domu, ogrodzie i wielohektarowym gospodarstwie wykonywała przełożona tej wspólnoty, s. Bronisława Wiszowata (1956-1962, 1964-1972). W dąbrowickiej wspólnocie sióstr przebywała dwadzieścia pięć lat (od stycznia 1956 r. do listopada 1981 r.), angażując swoje siły i czas także w budowę nowego murowanego domu rozpoczętą w 1974 r., chcąc zapewnić siostronom godne warunki zamieszkania. Od 1976 r. za prace budowlane była odpowiedzialna s. Wincenta Wojno—pełniąc w tym czasie funkcję przełożonej domu.

Parafia w Dąbrowicy, którą erygował ks. bp Piotr Kałwa, powstała 19 marca 1950 r. i przyznano jej tytuł Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Z początku funkcję świątyni parafialnej

pełniła kaplica przekształcona z dawnego magazynu zamkowego w zabudowaniach majątku księży jezuitów, którzy pracowali tu do 6 lutego 1961 r. Od momentu powołania parafii do istnienia siostry włączyły się w pracę przy niej. Prowadziły katechizację, przygotowanie do pierwszej komunii świętej—w latach 1951-1960 przygotowały 220 dzieci, organizowały grupy bielanek, s. Helena Dyduch pracowała jako zakrystianka, s. Barbara Jaworska była organistką.

Z zamiarem pewnego poprawienia warunków bytowych sióstr i uzyskania pomieszczeń dla potrzebujących w 1974 r. rozpoczęto budowę nowego domu mieszkalnego na posesji sióstr. W nowo powstającym budynku przewidziano również miejsce na kaplicę pod wezwaniem Matki Dobrego Pasterza. W uroczystość Bożego Narodzenia 1976 r. ks. abp Bolesław Pylak poświęcił kaplicę i erygował Drogę Krzyżową.

W ramach posługi apostoelskiej od 1977 r. siostry przyjmowały tercjarki dominikańskie odprawiające swoje rekolekcje. Same również organizowały u siebie rekolekcje dla dziewcząt i przyjmowały młodzież na spotkania „żywego różańca”, by uczestniczyła we wspólnej modlitwie. Przez osiem lat ówczesna przełożona domu s. Wincenta Wojno, zak. M. Teresa, wraz z siostrami pielęgnowały chorych i dochowywały osoby starsze, oddawane przez własne dzieci pod ich opiekę. Widząc potrzeby i problemy sąsiadów, przyjmowały do siebie ubogich, dzieci z rodzin dotkniętych alkoholizmem—przywożonych przez siostry z Lublina—dzielili się z nimi sercem, pożywieniem i uczyły zasad poprawnego zachowania. W dużej mierze była to praca służebna, mało widoczna—zgodnie z nauką bł. o. Honorata—(...) *to życie ciche, pracowite, to bohaterskie nieraz poświęcenie się dla Boga, nikomu prócz Boga nieznanie... Jest największą ozdobą tych zgromadzeń, jest ich pięknnością, jest wdziękiem i wonią tego fiołka, zasadzonego ręką Maryi Przenajświętszej na pocieszenie ukrytego w Hostii Chrystusa.*

W nowej rzeczywistości polityczno-społecznej, kiedy zmieniły się warunki i okoliczności działania, postanowiono skoncentro-

Verte →

wać się na racy z dziećmi i młodzieżą. Przełożona domu s. Grażyna Rutkowska, otwarta na potrzeby otoczenia, przyjmowała pod opiekę dzieci w wieku przedszkolnym, wychodząc z pomocą sąsiadom. W uroczystość św. Franciszka, 4 października 2000 r. z Bożym błogosławieństwem siostry rozpoczęły systematyczną pracę pedagogiczną z dziećmi przedszkolnymi w ochronce uruchomionej we własny domu. Dziećmi opiekowały się s. Grażyna Rutkowska (do 2004), s. Barbara Zasowska, następnie Mariola Just (2001-2006), s. Renata Grzegorzczak (2006-2010). Wraz z upływem czasu i wzrostem wymagań lokalowych forma świadczonej pomocy przedszkolnej ewoluowała: w 2010 r. ochronkę przekształcono w Punkt Przedszkolny im. św. Franciszka z Asyżu, prowadzony przez s. Agnieszkę Dunaj, zaś w 2014 r. powstało Niepubliczne Przedszkole św. Franciszka, którego pierwszym dyrektorem była s. Mariola Just. Następnie dyrektorem została s. Edyta Czyż. Od 2017 r. zarządzanie przedszkolem i opiekę nad dziećmi powierzono s. Agnieszce Skowrońskiej.

W tę dziedzinę włączyły się również działania s. Izabeli Pilorz—przełożonej domu od 2004 r., która łączyła wiele zadań duszpasterskich. Podjęła katechizację w Szkole Podstawowej im. Jana Pawła II w Tomaszowicach, gdzie pozalekcyjnie prowadziła Szkolne Koło Caritas. Od grudnia 2004 r. powołana przez ks. abpa Józefa Życińskiego na członka Zespołu ds. Powołań do Życia Konsekre-

wanego w diecezji lubelskiej, w ramach którego w Lublinie prowadziła comiesięczne dni skupienia dla młodzieży, kilka razy do roku organizowała tzw. niedziele powołaniowe w różnych regionach diecezji lubelskiej. We wrześniu 2005 r., na prośbę ks. proboszcza Andrzeja Sternika, założyła przy parafii w Dąbrowicy młodzieżową grupę modlitewną. Animowała spotkania modlitewne, formacyjne służące pogłębieniu wiedzy religijnej młodzieży. Uczyła też katechizacji w Prywatnym Gimnazjum i Liceum im. I.J. Paderewskiego w Lublinie. Dom dąbrowicki był otwarty nie tylko dla dzieci w wieku przedszkolnym. Siostry gościły tu również młodzież z Grodna spędzającą swoje wakacje w Polsce, zaś w roku szkolnym przyjmowały wychowanki Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii w Piasecznie na tzw. „zieloną szkołę”. Od 2007 r. w domu spotykali się również członkowie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i Młodzież Franciszkańska—osoby pragnące zgłębiać duchowość franciszkańską. W okresie wakacyjnym przyjeżdżają tu na odpoczynek dzieci z naszych placówek, m.in. z Szaflar i Piaseczna.”

Był to fragment książki pt.: „125 lat posługi Służebnic Matki Dobrego Pasterza. Domy i placówki Zgromadzenia 1895-2020”

Tekst uzupełniono fotografiami ze zbioru sióstr Pasterzanek.

Echo Dąbrowicy - Pismo parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy

Zespół redakcyjny: ks. Waldemar Głusiec, Dominika Sowińska, Cezary Taracha, Dominika Wilkołek, Agnieszka Wróblewska **Skład:** Dominika Wilkołek

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
ul. Magnoliowa 3, 21-008 Dąbrowica, tel. 81 502 08 93

e-mail: dabrowica@diecezja.lublin.pl; **www:** <https://dabrowica.diecezja.lublin.pl>

FB: Parafia pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy (@parafiadabrowica)

Nr konta: BS Cyców O/Jastków 71819110422008800049870001

Druk: Wydawnictwo Muzyczne POLIHYMNIA sp. z o.o., ul. Deszczowa 19 20-832 Lublin, tel. 81 746 97 17

OKŁADKA: Alessandro Turchi „Narodziny Maryi”,

źródło: https://wf2.xcdn.pl/files/23/09/06/000185_wMij_aa0c59934cc28a0999638b68a6eb_83.jpg.webp

MŁODZIEŻ NA SPOTKANIU W LEDNICY

W dniu 1 czerwca bieżącego roku młodzi z naszej parafii wraz z księdzem Michałem, udali się z grupą z Garbowa na XXVIII Spotkanie Młodych Lednica 2000 na Polach Lednickich, które w tym roku odbywały się pod hasłem: *“Wracaj*

do domu”. Rzeczywiście, pomimo tego, że spędzi-
liśmy tam zaledwie kilka godzin, poczuliśmy at-
mosferę prawdziwie młodego Kościoła, który jest
również naszym domem. Wraz z innymi dzielili-
śmy się naszą wiarą i radością. Mogliśmy wziąć
udział w różnych warsztatach, wysłuchać cieka-
wych konferencji, doświadczyć przemieniających
spowiedzi i rozmów, a także cieszyć się swoim to-
warzystwem. Kulminacją naszego dnia była wspólna
Eucharystia, po której – ze względu na niesprzy-
jającą pogodę – udaliśmy się wcześniej w drogę
powrotną.

Wyniesione z tego dnia doświadczenia po-
zostaną w nas żywe na długo, a my już mamy na-
dzieję, że w przyszłym roku ponownie pojawimy
się na Polach Lednickich.

Dominika Sowińska

WCZASOREKOLEKCJE W ZAKOPANEM

W dniach 22-27.07. bieżącego roku grupa
piętnastu młodych na czele z księdzem Michałem
udała się już po raz trzeci do Zakopanego,
by wśród piękna gór odbywać swoje wczasoreko-
lekcje.

Pogoda pierwotnie nie zapowiadała się naj-
lepiej – to jednak nie przstraszyło nas, ani nie
zniechęciło. We wtorek, w dzień po przyjeździe,
udaliśmy się nad Czarny Staw Gąsienicowy. Był to
dla nas intensywny szlak, dlatego nie zmartwiliśmy
się zbytnio, gdy okazało się,
że kolejny dzień będzie nieco
wolniejszy. Ze względu
na pogodę bowiem udaliśmy
się wprawdzie do Księżówki,
by w miejscu pobytu św. Jana
Pawła II odprawić Mszę Świę-
tą, a następnie udaliśmy się
do kina na film *“W głowie się
nie mieści 2”*.

W czwartek podzielili-
śmy się na dwie grupy – jedna
wybrała się wzorem ubiegłego
roku do Doliny Kościeliskiej,
zaś druga odwiedziła Dolinę
Pięciu Stawów Polskich.

W piątek, by poprawić sobie nieco humory
przed powrotem do domu, udaliśmy się na upra-
gniony przez wielu Giewont.

Punktem kulminacyjnym każdego dnia była
Msza Święta, w której modliliśmy się wspólnie,
czerpaliśmy ze Słowa Bożego i karmiliśmy się Cia-
łem Pańskim. Razem podziwialiśmy piękno przyro-
dy, adorując ukrytego w niej Boga, by następnie
dziękować mu za to, co stworzył.

W tym miejscu należy podziękować
pewnej szczególnej osobie –
głównemu organizatorowi, nasze-
mu księdzu Michałowi. Dziękujemy
za wszelką opiekę, za poświę-
cenie dla nas swojego czasu,
za modlitwę i wygłoszone Słowo
Boże, a przede wszystkim
za otwarte na nas serce.

Dziękujemy także Sio-
strom od Aniołów, które gościły
nas u siebie, jak również sobie
nawzajem – za to, że w dość krót-
kim czasie udało nam się stwo-
rzyć prawdziwą wspólnotę.

Dominika Sowińska

PIELGRZYMKA DO MEDJUGORIE

W dniach 22-30 czerwca 2024 roku odbyła się pielgrzymka do Medjugorie, w której wzięli udział nasi parafianie oraz grupa osób z parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Chełmie. Grono pielgrzymów liczyło 62 osoby, a opiekę duchową sprawował ksiądz Michał Paśnik.

Już w dwóch pierwszych dniach od przyjazdu do Medjugorie pątnicy dostąpili łaski uczestnictwa w objawieniach Matki Bożej, która ukazała się na górze Podbrdo wizjonerom Mariji Pavlović-Lunett oraz Ivanowi Dragicevic. Z relacji widzących Królowa Pokoju podczas objawień modliła się nad pielgrzymami w swoim ojczystym języku aramejskim i wygłosiła orędzie dla świata, które przekazali wizjonerzy.

Orędzie z 25 czerwca 2024 r.:

Drogie dzieci! Raduję się z wami i dziękuję Bogu, że mi pozwolił być z wami i prowadzić was i kochać. Dzieci, pokój jest zagrożony, a rodzina [jest] atakowana. Dzieci, wzywam was, abyście wrócili do modlitwy w rodzinie. Postawcie Pismo Święte na widocznym miejscu i czytajcie je codziennie. Kochajcie Boga ponad wszystko, aby było wam dobrze na ziemi. Dziękuję wam, że odpowiedzieliście na moje wezwanie.

W kolejnych dniach pielgrzymi uczestniczyli w codziennych międzynarodowych Mszach Świętych zwieńczonych różańcem i adoracją Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Odwiedzili miejsca takie jak Mostar, Blagaja, Chorwackie Lourdes, Dubrovnik, wodospady Kravice

oraz Tihaline, która słynie z kościoła, w którym znajduje się piękna figura Matki Bożej.

Grupa wzięła udział w Drodze Krzyżowej na Górze Križevac oraz wspólnym różańcu na Górze Objawień Podbrdo. Odbyło się również spotkanie we wspólnocie Cenacolo z chłopcami wychodzącymi z narkomani. Pielgrzymi mieli okazję także gościć na zamku Patricka i Nancy, byłymi kanadyjskimi multimilionerami, którzy pod wpływem Matki Boskiej Medjugorskiej doznali nawrócenia. W wigilię 43 rocznicy objawień pątnicy udali się na Marsz Pokoju aby przejść 13 km w intencji pokoju.

Znalazł się również czas na wypoczynek nad Morzem Adriatyckim w malowniczej miejscowości Makarska położonej w Chorwacji, gdzie pielgrzymi spędzili dzień oddając się kąpielom morskim i słonecznym.

W drodze powrotnej grupa odwiedziła sanktuarium Krwi Chrystusa w Ludbregu w Chorwacji gdzie znajdują się relikwie Krwi Chrystusa.

Małgorzata Gawidziel

Katarzyna Wójcik

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MŁODZIEŻY W NASZEJ PARAFII

Oddział KSM-u „Lumen Vitae”, działający w naszej parafii, zaprasza chętną młodzież do udziału w copiątkowych spotkaniach.

KSM, czyli Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży to organizacja ogólnopolska zrzeszająca młodych katolików, która została powołana do życia w 1990 roku przez dekret Konferencji Episkopatu Polski. Jeszcze przed wybuchem I wojny światowej KSM funkcjonował podzielony na Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej oraz Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej. W naszej diecezji działa od 1991r. Najważniejszym celem stowarzyszenia jest kształtowanie dojrzałych postaw chrześcijańskich wśród młodych ludzi. Pomagają w tym dwa filary, na których opiera się KSM – formacja i działanie. To właśnie dzięki nim KSM-owicze uczą się kierowania wartościami chrześcijańskimi oraz realizacji zawołania stowarzyszenia – „Przez cnotę, naukę i pracę służyć Bogu i Ojczyźnie – Gotów”.

Oddział działający w naszej parafii nosi nazwę „Lumen Vitae” co oznacza „Światło Życia”. Oficjalnie został powołany we wrześniu 2022r., choć swoją działalność rozpoczął już rok wcześniej. Pomyślną oraz założycielem był ksiądz Michał Paśnik, który od początku wspiera młodzież. Spotkania zawsze odbywają się w piątek, a ich pierwszym punktem jest Msza Święta o godzinie 17.00. Reszta dzieje się już w salce na plebanii. Treść spotkań związana jest głównie z wiarą chrześcijańską, ale poruszane są także tematy bliskie młodzieży – relacje rodzinne, przyjaźń, a nawet poczucie własnej wartości. Wielu członków oddziału co jakiś czas wyjeżdża również do Wymarzonego Domu Młodych w Częstoborowicach, gdzie odbywają się rekolekcje, a w sierpniu spora grupa udaje się na SMAL. To właśnie te wydarzenia pomagają w formacji. Działal-

ność oddziału jednak na tym się nie kończy. Przecież do formacji trzeba jeszcze dołożyć działanie. Właśnie dlatego naszych KSM-owiczów można spotkać podczas różnych okazji, np. roznoszenia kart wypominkowych lub prowadzenia adoracji. Młodzież często prowadzi również sprzedaż palm wielkanocnych, kremówek lub sianka na Wigilię, aby zebrać część funduszy na, coroczny już, wyjazd rekolekcyjno-wypoczynkowy.

Matylda Bzicka

Z historii miejscowości

BOLESŁAW GORAL, ZAPOMNIANY BOHATER Z DĄBROWICY

85 lat temu, w dniach 17-20 września 1939 r., w pobliżu Tomaszowa Lubelskiego, rozegrała się jedna z najkrwawszych bitew wojny obronnej przeciwko niemieckiemu agresorowi. Liczne polskie jednostki, rozbite i osłabione w trakcie wcześniejszych walk, zgromadziły się tam pod dowództwem generała Tadeusza Piskora, aby podjąć próbę przebiccia się w kierunku granicy z Rumunią. Wśród nich znajdowała się Warszawska Brygada Pancerno-Motorowa dowodzona przez pułkownika Stefana Roweckiego. W szeregach tej formacji pełnił służbę radiotelegrafista, mój dziadek, Bolesław Goral.

Bolesław urodził się w Panięszczyźnie, w roku 1916, w rodzinie Antoniego i Karoliny. Uczył się w szkole podstawowej w Jastkowie, pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Służbę wojskową odbył w elitarniej Wołyńskiej Brygadzie Kawalerii w Równem. Tuż przed wybuchem wojny, w lipcu 1939 r., został przeniesiony do WBPM. W 1950 r. zakupił kilka hektarów ziemi w Dąbrowicy i tu osiedlił się wraz z rodziną. Niestety, z powodu ciężkiej choroby dziadek zmarł w roku 1970. Ledwo go pamiętam, ale z relacji mamy Ma-

rii i babci Heleny wiem, że był wspaniałym człowiekiem. Krótko przed śmiercią Bolesław spisał swoje wspomnienia z okresu kampanii wrześniowej. Jego relacja została opublikowana na łamach „Kuriera Lubelskiego”, w lipcu 1969 r., a następnie w książce Leszka Gzelli pt. „Oni bronili Lublina w 1939 roku”. Rękopis relacji przekazała mi moja ciocia Zuzanna Michalczyk. W tekście znajdujemy przede wszystkim opis krwawej bitwy pod Tomaszowem Lubelskim. Początkowy sukces, zajęcie miasta, nadzieje na odwrócenie losów wojny, a następnie dramatyczna, nierówna walka z przeważającymi siłami wroga. Zmasakrowane ciała ludzi i koni, kałuże krwi na leśnych polanach, huraganowy ogień niemieckiej artylerii, walka wręcz na bagnety, ranni i umierający koledzy proszący o skrócenie męki. Bolesław, ranny, cudem przeżył bitwę. Szczególnie przejmujący jest ten fragment wspomnień, w którym opisuje decyzję o poddaniu się, płacz żołnierzy, poczucie bezsilności i beznadziejności położenia. Dziadek chciał uniknąć niemieckiej niewoli. Postanowił wracać do domu. Opatrzność nad nim czuwała. 27 września dotarł do Jastkowa. Później zaangażował się w pomoc partyzantom, chciał iść na pomoc powstaniu warszawskie-

mu, a po wojnie w zaciszu swego domu w Dąbrowicy służył Radia Wolna Europa. Nie doczekał powrotu niepodległej Polski, ale w sercu miał zawsze wolną Rzeczpospolitą sprzed 1939 roku.

Cezary Taracha

Polecamy

TYM RAZEM DOBRA MUZYKA. Divertimento nr 1

Na łamach „Echa Dąbrowicy” często wskazujemy naszym drogim Czytelnikom wartościowe lektury. Tym razem jednak chciałbym polecić uwadze Państwa, zwłaszcza miłośników dobrej muzyki, których w naszej parafii nie brakuje, wyjątkowy utwór na gitarę klasyczną. Jego autorem jest znany i ceniony meksykański gitarzysta, kompozytor i pedagog Mauricio Díaz Álvarez, mieszkający na stałe we Francji. Mauricio, z którym mam zaszczyt znać się od ponad 20 lat, koncertował w kilkudziesięciu krajach świata. Współpracuje z orkiestrami symfonicznymi oraz solistami, ma na swoim koncie nagrania płytowe. Znani kompozytorzy (Gabriel Estarellas, Manuel Cerda Ortiz, Manuel Moreno Buendía, Raúl Maldonado, Coinel Robert czy Jaume Torrent) piszą dla niego swoje dzieła, od pewnego czasu również i on tworzy piękną muzykę.

Wielokrotnie gościł w Polsce. Szczególnie upodobał sobie Lublin i Lubelszczyznę, w tym naszą miejscowość. Występował w Filharmonii Lubelskiej, podczas Nieustającego Międzynarodowego Festiwalu Gitarowego. Współpracuje z Katedrą Świata Hiszpańskiego KUL. W roku 2023 zagrał recital w Gminnym Ośrodku Kultury i Sportu w Dąbrowicy, w ramach cyklu „Spotkania z kulturą krajów języka hiszpańskiego – Meksyk”. W bieżącym roku gościł u nas już dwukrotnie. W marcu wykonał z orkiestrą naszej Filharmonii słynny *Concierto de Aranjuez* Joaquína Rodriga i zaprezentował się w Nałęczowskim Domu Kultury. W lipcu wystąpił ponownie w Nałęczowie (Willa Starówka) oraz w Muzeum Zamojskich w Kozłowie.

Jego najnowsza kompozycja na gitarę klasyczną to *Divertimento nr 1* „Czarodziejski ołówek” odwołujące się do muzyki Wolfganga Amadeusza Mozarta oraz znakomitego hiszpańskiego gitarzysty przełomu XVIII i XIX w. – Fernanado Sora. Utwór dedykowany jest Waldemarowi Taracha, którego rysunki i szkice przypadły do gustu

meksykańskiemu artyście i stanowiły oprawę plastyczną jego koncertu w Willi Starówka. *Divertimento* zostało opublikowane przez Wydawnictwo Polihymnia pod fachowym okiem pana Tomasza Orkiszewskiego. Utwór posiada wybitne walory dydaktyczne, polecam więc partyturę adeptom gitary klasycznej, uczniom szkół muzycznych, konserwatoriów. Ci z Państwa, którzy nut nie czytają, mogą posłuchać tego pięknego utworu na stronie Polihymnii. Tu również można nabyć partyturę. A zatem, grajmy i słuchajmy!

Maestro Mauricio Díaz Álvarez –
Divertimento nr 1 „Czarodziejski ołówek”.

Cezary Taracha

Kalendarium 2024

Sierpień

- 05.08 Początek Nowenny do św. Maksymiliana M. Kolbego: niedziela – godz. 9.00;
dzień powszedni – godz. 17.30
- 13.08 Nabożeństwo fatimskie – godz. 18.30
- 14.08 Wspomnienie św. Maksymiliana M. Kolbego
- 15.08 Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
- 25.08 Dożynki parafialne: Msza św. – godz. 11.30
- 31.08 Piesza Pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej: Msza św. – godz. 8.00

Wrzesień

Miesiąc przyjmowania zgłoszeń kandydatów do Pierwszej Komunii Świętej

- 02.09 Rozpoczęcie roku szkolnego 2024/2025:
Msza św. – 9.00
- 06-08 Uroczystości odpustowe ku czci Narodzenia Najświętszej Maryi Panny**
- 06.09 Droga Krzyżowa na parafialnej Kalwarii –
godz. 18.30
- 07.09 Nabożeństwo za zmarłych na cmentarzu –
godz. 18.30
- 08.09 Święto Narodzenia NMP: Msza św.
z obrzędem błogosławieństwa ziarna siewnego i nasion oraz procesją eucharystyczną –
godz. 11.30;
- 13.09 Nabożeństwo fatimskie – godz. 18.30
- 18.09 Wspomnienie św. Stanisława Kostki: Modlitwa w intencji dzieci i młodzieży – 18.00

Październik

- Nabożeństwa różańcowe:
niedziela – godz. 9.00;
dzień powszedni – godz. 17.30;
dla dzieci od poniedziałku do piątku – godz. 16.45
- 13.10 XXIV Dzień Papieski: Msza św. z formularza o św. Janie Pawle II – godz. 10.00
- 13.10 Nabożeństwo fatimskie – godz. 18.00
- 14.10 Dzień Edukacji Narodowej: Modlitwa w intencji nauczycieli, katechetów, wychowawców i wykładowców akademickich – godz. 18.00

- 18.10 Święto św. Łukasza: Modlitwa i intencji lekarzy, pielęgniarek i pracowników służby zdrowia – godz. 18.00

Listopad

Modlitwa wypominkowa:

dzień powszedni – godz. 17.30

- 01.11 Uroczystość Wszystkich Świętych: Msza św. z procesją na cmentarz – godz. 11.30
- 02.11 Dzień Zaduszny, Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych: Nabożeństwo na cmentarzu – 17.30
- 11.11 Narodowe Święto Niepodległości: Modlitwa w intencji Ojczyzny – godz. 10.00
- 22.11 Wspomnienie św. Cecylii: Modlitwa w intencji Chóru Parafialnego, Scholi Lumina, Scholi Dziecięcej, Organistów oraz Zespołu Śpiewaczego i Zespołu Pieśni i Tańca Dąbrowica – godz. 18.00

Grudzień

Msza św. roratnia w środy i soboty – godz. 6.30;
dla dzieci we wtorki i piątki – godz. 18.00

- 01.12 św. Mikołaja przychodzi do dzieci: Msza św. –
godz. 11.30
- 09.12 Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP (przeniesiona z 8 grudnia): Godzina Łaski –
godz. 12.00
- 13-15 Rekolekcje adwentowe**
- 24.12 Wigilia: Msza św. i modlitwa za zmarłych, których zabraknie przy wigilijnym stole –
godz. 9.00;
Pasterka – godz. 24.00
- 25.12 Uroczystość Narodzenia Pańskiego
- 28.12 Początek wizyty duszpasterskiej
- 31.12 Dziękczynienie na zakończenie roku kalendarzowego: Nabożeństwo – godz. 17.30

Poświęcenie pól
w Kolonii Sadowników,
3 maja 2024 r.

I Komunia Święta,
12 maja 2024 r.

Uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej,
30 maja 2024 r.

Pielgrzymka do Medjugorie, 22-30 czerwca 2024 r.

